

IV FORUM Interxarxes – Diputació de Barcelona

“Quins límits i quines possibilitats ofereix el treball en xarxa en l’atenció de casos?”

23 d’octubre de 2009

RECOLLIDA TAUULA 1

COM GESTIONAR LA DIVERSITAT I PLURALITAT DE PROFESSIONALS, DISCIPLINES I XARXES EN L’ATENCIÓ DELS CASOS : ALLÒ QUE DIEM INTERDISCIPLINARIETAT ?

1. DESCRIPCIÓ BREU DE LES EXPERIÈNCIES

- Marta Dot : INTERXARXES i CSMIJ Sant Rafael.
- Susana Brignoni : AULA de TROBADA FUNDACIÓ NOU BARRIS x SALUT MENTAL.
- Núria Serra : APLICACIÓ del PROTOCOL DE PREVENCIÓ I DETECCIÓ en L’ÀMBIT D’INFÀNCIA (0- 18), AJUNTAMENT DE CENTELLES.
- Dori Rascón : XARXA LOCAL D’INFÀNCIA. CREACIÓ DE LES COMISSIONS SOCIALS TERRITORIALS.

2. ASPECTES CLAU DE LA VOSTRA EXPERIÈNCIA QUE AFAVOREIXEN UNA PRAXI INTERDISCIPLINÀRIA.

Es fan aportacions en dues línies : **A** Què ens aporta la interdisciplinarietat / **B** Com afavorir-la :

A

(Marta Dot)

- Tenir més en compte l’entorn escolar, familiar i social de la persona.
- Major efectivitat i satisfacció dels professionals que es tradueix en les intervencions.
- El fet d’articular els sabers possibilita establir un vincle entre professionals que va més enllà de la coordinació i que permet consensuar criteris i objectius.
- Major adherència al tractament de les famílies.
- El coneixement mutu ajuda a regular les expectatives que tens dels altres.
- Aprenem a escoltar.
- Passar de ser un servei singular a ser un servei entre els altres.

B

(Marta Dot)

- La figura del referent ajuda a vertebrar, clarificar, a canalitzar la intervenció. Evita que ens dispersem.

(Susana Brignoni)

- El centre de la intervenció de l'Aula de Trobada és el fet de partir del que no sabem.
- No es fan classes magistrals si no que es parteix de les hipòtesis naturals dels professionals per a trobar noves respostes.
- La clau : intentar passar del 'no puc' al 'no sé' / passar de la resposta trobada a 'com intervenir-hi'.
- El fet d'acotar i delimitar millor el què ha de fer cadascú comporta un efecte d'alleugeriment. La coordinació en sí mateixa és interdisciplinària.

(Núria Serra)

- El fet de tenir un temps i un espai per a trobar-te.
- Tenir interlocutors claus a cada servei.
- Tenir clar quina és la línia de treball, política i tècnica.
- El treballar preventivament i des de la detecció afavoreix que la xarxa funcioni.

(Dori Rascón)

- Existència d'un referent que dinamitza, aglutina.
- Tenir un coneixement mutu dels límits, possibilitats i competències de cadascú.
- Compartir la documentació i la informació.
- La flexibilitat : adaptar la comissió a la realitat del barri permet un abordatge més efectiu.

3. ASPECTES QUE NO CONVÉ DESENVOLUPAR I/O DIFICULTATS EN AQUEST TREBALL INTERDISCIPLINARI

(Marta Dot)

- El volum de casos difícil d'assumir
- Les agendes, la logística.
- Les resistències dels professionals a canviar la seva manera de fer.
- El maneig de la informació –de vegades massa - que fa diluir els objectius de les actuacions.
- Quan la protocolarització és feixuga i complexa els processos s'enlenteixen.
- La immediatesa i la impulsivitat de l'actuació.

(Susana Brignoni)

- El fet que el malestar envaeixi la xarxa i aquesta passi a ser un lloc només de catarsi. Es tracta de transformar el malestar en una experiència de saber.
- Les rivalitats imaginàries en relació al saber que té cadascú. Llença la pregunta de si és possible transmetre un saber fer sense donar receptes.

(Núria Serra)

- El ritme de treball i la disponibilitat
- La llei de protecció de dades protegeix i limita també.
- La percepció de la urgència diferent que té cada professional.
- Dificultats en entendre que cada servei té el seu temps d'intervenció.
- L'acting out : ' fer, fer ... però el què ?'
- Les dificultats de derivar en el cas d'algunes famílies.
- La paperassa que hi implica i la sensació de que comporta molta feina.

(Dori Rascón)

- No respectar el principi d'igualtat, bé per l'ús de l'espai, per part d'alguns professionals, per dir-li a l'altre el que ha de fer, bé per que no s'assumeix la responsabilitat pròpia.
- No compartir la informació necessària pel treball conjunt.
- Els ritmes de feines.
- Dificultat de mantenir en el temps el ritme i intensitat del treball.
- Els canvis de professionals.

4. PERSPECTIVES I/O CANVIS EN LA SITUACIÓ ACTUAL PER LA CONTINUÏTAT I/O MILLORA D'AQUESTS DISPOSITIUS I DEL TREBALL EN XARXA.

(Marta Dot)

- Perfeccionar allò que ens funciona.

(Susana Brignoni)

- 'Continuar' és la meta.
- 'Obtener lugares en los que estemos como investigadoras que parten de una curiosidad llena de preguntas, y replantearnos las respuestas que tenemos'.
- Tenir noves mirades sobre els casos amb els que treballem.

(Núria Serra)

- Continuar aprenent sobre com treballar conjuntament
- Tenir la disponibilitat per continuar.

(Dori Rascón)

- Impulsar el consell general de la xarxa.
- Activar el que ja funciona.
- Tenir més temps de rodatge.